

hui⁹ agni lana sunt bñficia. Sicut
etia⁹ herba racē e carnis. Psal. xl.
Omnis caro fenu⁹ sicut hui⁹ herbe
lumen candor innoſtie Tereda ē
g̃ ista vestis ex lano & lino: q̃ cari
tate n̄am dñit inflāmare xp̃i bñfi
cia & ei⁹ innoſces vita. Tertio dicit̃
vestis nuptial q̃i magis nup
tialis ṽ in die iudicij sole xp̃i spōse
indute erūt hac veste. Apocā. xix.
Venerūt nuptie agni & ṽ r̃o agni
ppauit se & datu⁹ ē ei vt coopiāt
se bisso ac. Alie aut̃ ame adulteri
ne nude erunt & turpitudine eactū
ões videbūt. vñ dī Apocā. xvi. Be
atus q̃ custodit vestimenta sua ne
nud⁹ abuleat & ne videat homines
turpitudine eius. Tertio ponitur
isti⁹ ſeuera pumicō. cū dī. Ligatis
mamib⁹ & pedib⁹ ac. Per qd̃ dat̃
intelligi q̃ nūq̃ ab illa poterat li
berari ſive exire. In hoc q̃ missus
ē in tenebras exteriores dat̃ intelli
gi q̃ ad dei m̄iam nūq̃ poterit per
uenire. Dicunt em̄ tenebre ifernia
les exteriores q̃r fūt ex ambitū di
vine mis̃e erūt igit̃ illa pena eterna
aptei duo. Primo g̃ q̃r nullū pot
erūt acq̃rere meritū. Eccl. ix. Qd̃ cū
q̃ poterit man⁹ tua instant opaē
q̃nec op⁹ nec racō nec ſcia nec ſa
piētia ē apud iferos q̃ tu p̃peras
Meritū ſc̃o p̃ponit ex fidē & operet
ex amore & ex ratione ſive diſtri
ctōne ppter qd̃ dī Ro. xii. Racōna
bile obsequiū ṽ ſt̃. Ibi at̃ non
erūt meritū p̃uemens ex opacōne
iō dicit. Nec op⁹ nec p̃uemens ex

fide. ideo dicit. nec oſcientia. nec p
uemens ex diſcrecone. iō ſubian
giē nec racio. Nō em̄ ṽteñ nec di
ſcretionē ſed furor. Secūdo q̃r nō
poterant ex illa pena exire: q̃r nul
lū ibi poterit remitti p̃ dī. Psal. i.
Vuln⁹ liuor & plaga tumens nō
ē circūligata nec curata medicā.
nec ſota oleo. Vuln⁹ luxurie circū
ligat̃ ligatura gr̃e. Sap. viii. Nō
poſſu⁹ eē oſtē ſiſ de⁹ det. Linor
auaritie curat̃ medicamine elemo
ſine. Luce. xi. Date elemosinā & ec
ce om̄a munda ſūt vob̃ Plaga tu
mē ſupbie fouet vngēto paſſio
nis dñice Aug⁹ ſupbia ſanari nō
pōt ſi hūilitate filij dī nō ſanet.
In iferno at̃ nō ē dei gr̃a. iō non
est ligatum vulnus luxurie. nec
ibi dat̃ elemosina: iō ibi nō ligat̃
vulnus auaritie. nec ibi ſe ex
tendit meitum paſſionis dñimi
ce ideo ibi non fouetur apostema
ſuperbie.

Sequitur dominica. xxi.

Sermo primus.

Rat quidā regulis ci
ins fili⁹ inſirmabatur
capharnaum & cetera
Johannis quarto Si
aut̃ dicit Theophil⁹ Iſte regulis
inſift̃ miraculo facto in iup̃c̃is.
quādo dñim⁹ noſter iſefus chri
ſtus aquam in vīnum mutauit.
q̃tunc ipſum eſſe prophetam vel

hominez sanctum dei amicū credi
 bit; sed tamen p diuinitate p fide
 nō cognouit. Et ad hoc innuēdūz.
 illud miraculi euangelista reme
 morat. b. Venerit itezibus in cha
 na galilee vbi fecit aqua vīnū. Ec
 erat quidā regulus ac. Circa cūa fili
 tionem isti reguli tria notantur
 sā in patre notaē magna nobilitas
 a creditas ē in filio magna in
 firmitas. In xpō magna pietas.
 Nobilitas notaē ē in hoc q dīc ē gū
 bus. qz fm Cris. vel eāt de genere
 regali. vel habebat aliquē princi
 patū. Ille autē recte re; dici potest
 q regit populu sapienter. republi
 cā vīlit seipſā īnocent. Debet q
 dem sapiēter primo populu rege
 re. Eccl. 1. Jūdex sapiens iudica
 bit populu ſuūz principatus sen
 sati ſtabilis erit. Econuerſo dicit
 ibidē. Rex insipiēs pdet populum
 ſuum. a ciuitates inhabitatunc
 p ſensu pendentem. Proū. xxviii.
 Dur indigens sapientia multos
 oppūmet a calūniabit. Ideo Vale
 riū dīc tunc ſeculū beatū fore dices
 cū sapientes regnarent vel reges
 ſapere cepissent. Et Seneca dīc q
 ſe culū aureū dicebat cū sapientes
 regnarent. Secundo debet regere
 rempublicā vīlitter quā tunc vī
 litter regit qui nō ppriā ſed oīunē
 vīlitarē attendit. Legit de roma
 nis q cū pugnabāt p gloria atq
 renda. p libertate aſsequenda. p
 republika oſeruāda. tūc ſemp vī
 cebāt. ſed poſt q ſe ad auaritiam

ouerterunt vīcti ſemper fuerunt.
 Vñ dicit Aug⁹. i epistolis q qui
 prudenter attendunt p hīs dolene
 paupertate; q opulentia periffe ro
 manā. In paupertate enim eoū
 integratas cōſeruatur. Opulentia
 mentes hominū omni peior peste
 corrumpt. Legitur in historia ro
 manoꝝ q cū legati mīſi a ſena
 tu romā veniſſent inuenērūt fa
 britiū pīncipez romauoꝝ in ſcap
 no ſede n̄tem ē in ligneo catino ce
 nantem. Cui cui pro ſua libertate
 multa aurī pondēra obtuliffent.
 Ille nō ad ppriam ſed ad oīunē
 vīlitarē respiiens ait Abite a
 reſtrum aurum aſportate. Roma
 ni enim malunt dominari halen
 tibus autum q auro. Et memen
 tote fabritium nec auro nec hosti
 bī vīnci poſſe. Ter cō debet rege re
 ſeipſum īnocēter vt ſcīlīcēt īmu
 nis ſit ab illis vīcīs que ē alīs
 rephēndit. ne ſibi dicat illud. Ad
 Ro. ii. In quo emīm iudicas alīū
 ſeipſum cōdemnas. Legitur q dū
 magistratus athenienses quen
 dam ſurem ad penam trahi face
 rent; zenocrates philosopher dī
 cit. Magi ſires minoēs pumūt
 Maxime enim debet pīnceps a tri
 buſ vīcīs ēſſe īmūnīs a q uībō
 nec ipſe maximus pīnceps ale
 ander legitur īmūnī ſuiffelī ſer
 ille vīctorē fuerit orbīs terra rum.
 Ab ira tamen vīmo a cupiditate
 magna vīncebat. Abscīdēda
 est igitur a pīncipe ira. q uīa ſicut

Fabricij.

n. dicitur Pro*u*.*xvij*. Ira nō habet
misericordia nec erupens furo rāc
Nunq̄ em̄ alii sentētia m̄ ira pfer
ti dēt. Vñ refert Valerius q̄ cū ar
chita tarentin⁹ ōtra seruū suū ira
t⁹ eēt ait O ifelix iā de te supp̄ltiū
sumere si iratus nō cēm Legitur
in historiis romanorū q̄ cu; theo
dos⁹ ipato; ad iussa seuera mot⁹
eēt princeps quidā sapiēs cū ad
monuit cū se irasci sentiret p⁹
q̄ aliquā sententiā pferret. *xxij*
līras alphabeti itra se diceret mo
roseyt sic refrigeratus qd statuē
dū eēt matur⁹ videre posset. Secū
do abitiēda evimolentia a ebetas
Pro*u*.*xix*. Noli regib⁹ o lamuelacē.
Lamuel in hebreo sigt cū q̄ est de
us. in latino Noli regib⁹ da evimū
q̄ nullū secretū evbi regnat ebri
etas. Valerius dīc q̄ cū philippus
rex temulentus eēt iniusta senten
tiā ōtra quandā viduā tulit q̄ ad
ip̄su accedens dixit se appellare a
philippo ebioso ad philippum
sobriu⁹ Qui cū vñnum digessisset
sententiā reuocauit. Tertio abiti
enda est cupiditas nimia. Pro*u*.
xxvij. Leo rugiens a viris esuri
ens. princeps impius super popu
li pauperem. Refert Valerius q̄
Tiberius cesar indices p̄niciatū
raro mutabat ex eo q̄ non ad ra
piendum intēti essent. a ponit ex
emplum de quodā vulneāto quē
cum multitudo muscarum operu
isset quidām eas abdūisset ait
Amice male fecisti: quia iste ple

nō appella ea p̄
hippo ebioso ad
potum

fie erant famelice vement: a am
pli⁹ me affligen. Noui enimq; ia
dices maxime quando sunt p au
peres vel auari seitper ad rapien
dum sunt aūdi. Vnde etiam dīc
idem q̄ dum consules in his pām
am mitti deberent a de duobus cō
filiū haberetur. Scipio dīxit.
Neuter mihi placet. quia alter mi
hil habet a alteri nihil est satis.
Eque matum est magnatibus si
dicans per hoc in opia avaritiā.
Secūdo in patre fuit magna fi
des a credilitas. dīc em̄ Beda q̄
eius fides triplice habuit gradū
sicut a quelibet virtus. similiū. in
crementum p̄fectione. Habuit
enim initiu⁹ qndō ipsu⁹ rogauit vt
descenderet a filium eius sanaret.
Tunc enim credidit a subitauit.
Credidit quidez q̄ filium sanare
posset: h̄ nō eu; sanare voluit nisi
p̄ns eēt corpore. Denī fides eius ce
pit incrementū qn. si credidit smo
m domī dicetis Vade. fit⁹ tuus vi
uit. Ultimo perfecte credidit q̄. si
serui sanitatē filij nuntiauerunt.
q̄ tunc credidit ip̄se a domus ei⁹
tota. Hic autē duo notitia sūt
Vnum in domino quia ad filium
eguli ire noluit rogatus qui ad
filium centuriomis vēturum se di
cit a non rogatus vt habetur Ma
thi⁹ octauo In quo nostram sup
biā reprehendit qui in homine
dīc est sed diuitias honoram⁹ Se
neca Quēadmodū stultus est qui

equū emptus non ipsū aspicit
 sed stratum a frenū: sic stultissim⁹
 est qui hominē sapientē ex ueste
 estimet. In ęgulo etiā est notabi
 le q̄ licet eius fides fuerit dimīnu
 ta; tamē salutē filij impetravit. ex
 quo magna fidē virtus insinuat:
 q̄ licet est etiā imperfecta. apud dū
 tamen meret. Qd patet in alexan
 dro q̄ p fidē informē filioz ista tel
 inclusionem obtinuit. Nā sic ait
 ioseph⁹ cū ad montes caspios re
 miss⁹ a filij captiuitatis deē tribu
 um egrediēti licentia petiuerint
 ille cognita cā inclusionis dixit q̄
 ampli⁹ eos includeret. a cui⁹ cepis
 set avideret q̄ opus humanū ad
 hoc non sufficeret rogauit dñm vt
 illud ɔpleret. p̄rupta montū ca
 cumina ad se inuicē accesserunt a
 locus incommunabilis ē fact⁹. Et s̄
 dit ioseph⁹ Quid facturus ē dñs
 p fidelib⁹ si tantū p infidelibus fe
 cit. Secūdo in filio notatur mag
 na infirmitas. dicit autēz q̄ infir
 mabatur capharnaū a q̄ erat fi
 li⁹ reguli. Quantū ad primū notā
 tur tria q̄ sūt causa spiritual⁹ infir
 mitatis. Capharnaū interpretat⁹
 ager pinguedinis vel villa consola
 tionis. Erat em̄ ciuitas magni ho
 noris. Juxta illud Luce. x. Et tu ca
 pharnaū usq̄ in celū exaltata es
 ac. Ex qb⁹ verb⁹ habet q̄ sepe cau
 sa spiritual⁹ infirmitatis est ping
 uedo P̄. Prod̄it q̄si ex adipe im
 q̄ta s eoꝝ ac. Item nimia solatio
 mundā. iō dicit Luce. iii. Ve vob
 mīdāna

viuitib⁹ qui habetis solationez
 vestrā ac. Et nimia exaltacō ter
 rena q̄ qui sunt in prelaci⁹ inbus
 maiores: sepe sunt in transgressio
 inbus peio: es. Jere. v. Ibo ad op
 timates a loquar eis a magni fili
 ɔfrege rūnt ingum: ruperūt vincu
 laq̄c. In hoc q̄ eāt filius reguli de
 bet intelligi q̄ nobilitas generis
 sepe est causa spiritual⁹ infirmita
 tis. Filii enim nobilium sepe effec
 tur in supbia. Oze. ix. Gloria eo
 rum a parti. ab vtero a concep
 tu. Et quia gloriāntur ex eo q̄ de
 genere magno sunt accepti a nati.
 sepe exercent rapinā. Vnde legit
 de leena Ezech. xix. Edurit vnu; de
 leuncul⁹ suis a factus est leo a didi
 cit predam capere. hominesq̄ oc
 cidere a comedere. Sepe a immor
 gunt se in luxurie a in hoc
 a sua nobilitate degenerant. Por
 ci enim morātur in luto: sed alia
 animalia in lecto mundo. Filii igi
 tur nobilium h̄is vicij sepe labo
 rant scilicet superbia lascivia a ra
 pina. Sed illi qui sunt in dei filios
 adoptati. ista detestātur. Legitur
 in hystoria scolastica. Qz cum fi
 lia pharaonis moysem in filium
 adoptasset. rex coronam in qua
 erat ymago ydoli. capiti pueri im
 posuit: sed puer eam in terram p
 iecta a pedibus conculeās eam co
 minuit. Et cum sacerdos ydoloruz.
 eum diceret occidendum. eo q̄ p
 ipsum cultus ydolorum euacuan
 bus esset. ad suasionem cuinsdaz

sapientis allate sunt peccata ardentes quas puer accipiens in os piceat et os obussit. et sic in nocebatibus est filij dei adoptiuibus testari avaritiā: quod signat p hoc quod ydolū omīnuit. Iux̄ illud Cor. iiiij. Avaritia q̄ est ydoloy seruitus debet timore se aduertere. et frenare lasciuia: quod signatur p hoc quod prunas in os suū posuit et os combussit. Ps. Vt renes meos ac. Idem. Confige timore tuo carnes meas. ac. Tertio in xpō nota magna pietas cū dic. Vnde. sc̄ilicet tuus viuit. Nō dicitur. Curatus ē ad ostendendū quod sūm naturā morbus ille erat ad morte; nec debet inteligi tantū de vita nature: sed etiā de vita gratie: quod sanatus est in corpore et in mente. Pax fuisset dare vitam natuē cū sit brevis et caduca. Iaco. iiiij. Quid est enim vita nostra. et Vapor ad modicū parens: et deinceps exterminabitur. Vbi tria implicat. si. quod sit vapor parens. et ad modicū parens. Est enim vita vapor: quia sicut vapor a calore solis dispergitur: sic vita humana a modico calore febrili extinguitur. Sapi. iiij. Transiet vita nostra tanq̄ vestigium nubis et sic nebula dispergetur que fugata est a radijs solis. Est etiam vapor non existens: sed apparenſ. Sicut enim aurum sophisticū non ē aurum: sic humana vita non ē vera sed apparenſ vita. Job. xx. Velut somnū auolans non inuenim: transiet sicut

3^a y^b.

visio nocturna. Est etiā vapor aparens non ad longū sed ad modicū. Aug⁹. in lib. l. omne. Totava ta humana ab infātiavſq; ad decrepitā etate vel senectutē breuis ē et subdit. Si adam ad huc inēc a iude die morret quid illi vite longitudo profuisset. Nec mīſivita ita breuis est. q̄ dependet a scintilla sumo et a flatu. Scintilla est in corde que q̄ cito extinguit tam citro homo moritur. sumus ē in narib; cuius sīvia intcipit statim sumit. flatus est in ore q̄ si aliquā impeditur homo oīnuo suffocat. De his trib; dicitur Sapi. iiij. sumus a flatus est in narib; vestris et sermo scintille ad omouendū correstrum.

Sequitur sermo secundus.

Hora septima reliqt eum febrib; Sic cor post febri citat corp̄ aliter: sic anima spiritualiter Quodlibet enim peccatum mortale est febris anime. Nam sic febritanus modo patitur timorem modo calorem; sic peccato modo timet pati aduersari vel sumere penitentie opa. modo nimis amat terrena. Sic enim dicitur Aug⁹ sup illud ps. Incelsa igni et suffossa Cia peccata due res fatiūt. sc̄. cupiditas et timor. In verbū autem pmissis duo tangunt. sc̄. infirmitatis gen⁹ quod erat febrib; et curationis temp⁹. cū dic hora septima. Circa primū notan

dum q̄ sicut sunt diuersæ sp̄es fe
 briū: sic sūt diuersæ sp̄ties p̄ctōꝝ
 Prima è febris quo tidiāna a sig
 nat p̄ctū gule a hoc ppter quoti
 dianā rētris repletionē *Lsa.* xvi.
 Venite sumam⁹ vīnum a implea
 mur ebrietate. a erit sic h̄o die. sic
 a cras a multo ampli⁹. iō op̄ara
 tur sanguisuge. *Proū.* xxx. Sanguis
 uige due sūt filie dicētes. affer af
 fer: qz gulosus post vñ feratūm
 dīe affec aliud. Et sic febris quoti
 diana defacili⁹ mutat in altā infir
 mitatē: sic gulosus cito trāsit ad
 luxuriāz. *Ihero.* Vēter mero estu
 ans cito spumat in libidīne; vel
 febris quotidiana anime sūt pecca
 ta venialia que quo tidi⁹ agim⁹:
 q̄ *Sm Aug.* in tib. sol. Assūlent
 tur gutte arene et scabiei. Guttis
 aq̄ qz feruorē caritatis remittunt.
 Arene qz sepe a bonis oīb⁹ ani
 mā sterilem fatiūt scabiei qz deco
 rem anime biminiūt. Et idē dīc q̄
 multe gutte implent flumūt in na
 tu a fatiūt naufragiūt. multa gē
 na arene fatiūt on⁹ ponderosum
 multitudō scabiei t̄ ip⁹ redit cor
 ruptū: sic etiā p̄ctā venialia quan
 do exerceat se p̄ sua multitudine
 a deformitate ac ponderositate ab
 p̄ctū mortale disponit. Secūda
 febris est estimera que si de quo
 dā p̄isce marino q̄ eo die q̄ nascit
 morit a signat motū ire q̄ det sim
 iūt aī sol occasiū. *Eph.* iii. Sol non
 occidat sup iracūdīa vestrā. Glo
 sa. Ira non dūret aē subiūtis ire

motus ē naturalis. quia sic dicit
Ihero. Qui nulla animi p̄turbati
 one mouet ut simpliciter dicā. aut
 de⁹ aut lapis ē. iō dīc *Greg.* nazā
 zen⁹ q̄ duo sūt in celo q̄ non p̄nt
 omoueri. s. de⁹ a angel⁹ a tertī⁹ in
 terra. s. xpian⁹ pfectus Licet tamē
 de⁹ aliquā dicat irasci hoc nō diciē
 ppter aliquā turbulentū affectū.
 Ip̄e emī vīndictā nō fac cū quadā
 animi oīmo cōne h̄i cū mentis tran
 quillitate oīa iudicat. Angeli eti
 am de p̄dicōe p̄ctōtū licet nō com
 mouent: tamē dicūtū fīere *Lsa.*
 xxvij. Angeli pacis amaē fīebāt
 cū fletus a turbatio in eis cadere
 nō possit. sed dicuntur fīere a ad
 modū fletis se halere. xpianus
 autem pfectus q̄uis turbacōne;
 ex hoc patiatur. ex hoc tamē eius
 racō non obnubilatur. qz cā tenz
 sub dīmō racōmis. vñ dīc idē Chri
 stian⁹ pfect⁹ in terra celestis i cor
 rupcōne ipassibil⁹ in oīb⁹ vincit
 ppter q̄ i ai libertate. Tertia febris
 è erratica q̄ nō accidit c̄tis horis a
 siḡt iū die motū q̄ qn̄ aliq̄s lau
 das accedit cū vitupatur recedit.
 nō emī lēt horā determinata; s. qn̄
 renouātur laudacōnes renouan
 tur accessiones. Hoc patet p̄. Re.
 xxvij. Ceperūt emī puelle cantāe
 Saul p̄cussit mīle a dāuid decem
 mīlia. a tūc saul habuit magnā
 accessionem inuidie dicens. Mi
 hi enim dērunt mīlea dāuid de
 derunt decem mīlia. Tandem ip
 se ionathas eum placauit. et sic

cessauit accessio. Quotiens enim
saul audiebat de eius pbitate: to
tiens lab ora bat ista accessione.
Ista autem febris non nascit nisi
de febricitate alteri: qd sola misere
ricta caret inuidia Vnus dic q
dā. Omnis mūdus inuidet neō
tibi. Iō signat p heli sacerdotem.
de q dicit. i. regū. iiiij. q n̄ poterat ri
dere lucernā dm̄ anteq extingue re
tur. Lucerna accensa luce t: extincta
faret. Lucerna accensa fuit virie
tuosi: extincta ptores fidi. Inui
dus nō potest videre viros virtuo
sos sed libet videt miseris a ab
iectos. Ista autē febris multū af
fligit hominez. Vnus dic quidā. In
uidus inuidia oburit intus a extra
Vnus dic Seneca. Utinaz inuidi in
omnib⁹ citatib⁹ haberet oculos
a aures ut de cūctoz felicitatibus
pleni⁹ to: queret. Quarta febris ē
tertiana q laborant illi qui ditta
tis q fecerūt satisfacere nobūt. Ha
bet em̄ stritionē a confessione: sed
satisfactionē. Dicit q quidam de
moniacus ad quendā viꝝ sāctū
adductus est qui p̄cepit demoni
vt exiret a nōmē suū dicere. Et il
le. Nos sumus tres q in isto hōme
habituim⁹. Ego w̄to claudens
to: ali⁹ vocatur claudes os. Ter
tius vocat claudes marsubiū. Of
fitū ei meū ē to: ptois idutare
ve non possit stritionē habere. Et
si forte cōteritur. ali⁹ laborat ne
officietur. Et si officet Terti⁹ frater
meus laborat ne satisfactionē per

Hunc modū ferē om̄es lucerāmūt
Tertius tamē frater n̄ claudens
marsubiū plures nob̄ omnib⁹ ac
quirit; qd elemosinaz largicōne;
impedit: q maxime nob̄ contraria ē
qd p ipsū homo ad gratiā disponi
tur a tandem; p̄tā delen̄t. Quinta fe
bris est cōtinua. Ista febre laborat
auari a maxime vñārīj. Cetei em̄
peccatores interpellatōne fatiunt
in p̄tis Vñārīj vero qualib⁹ ho
ra a nocte. qualib⁹ festo a momē
to peccat. ideo videtur eē peior q in
idas qrendidit nō solū xp̄m sed
etīa beatam virginem sanctosā sa
etas qm̄ eoꝝ festivitas oputat in
vñāra sua. Et q similis iude fuit in
culpa: simil erit ei in pena. iudas
em̄ in aere qui est m̄ celū a ter
ram interjet ad innuendū q neq
in celo debebat stare cum angelis
neq in mundo cū hominib⁹: sed
in aere cū demonib⁹: sic a vñāra
rius non habitabit in celo qd dū
beatā virginē; sanctos a sanctas
offendit. Nec in mundo qd homines
cōturbabit. sed in inferno cum de
monib⁹ quos per auaritīa ado
ratuit. Juxta ill⁹ Col. tercō. Aua
ritia que est ydoloyseruitus. Ista
febris scilicet auaritia cito occidit
quia tollit tria que sunt causati
te. s. somnū. cibum a quietē. Aua
ritus enim non audit comedere. Ec
clesi. xiiij. Non satiabitur pane. a
indigens in tristitia eit sup mīse
riam suam. Non em̄ potest dormi
re. Ecclesiastici tertio. Cundi b̄ies

ei⁹ laboribus a⁹ erump⁹ mis plen⁹
sunt. nec p⁹ nocte⁹ mente requie⁹
scit. Pro⁹. iij. Non em⁹ dormunt
misi maleſecerint: nec capi⁹ ſomp⁹
nus ab eis nisi ſupplantauerint:
nec poſt quiete⁹ habere: ſed die⁹
a nocte eſt in labore a fatigacōe.
Iher. xlj. Pre ſollicitudine quie⁹
ſcere non poſteūt. Auāri⁹ g⁹ parum
vivunt: ſed qui⁹ feugales a tibet⁹
les ſunt vivunt diu. Pro⁹. xxiij.
Qui odi⁹ auāciā: longi ſunt dies
ei⁹. Sexta febris eſt quartana.
a ſignificat ſuperbiā ppter quatu⁹
or ſpecies tumoris. ſ. cū aliquis bo⁹
num q⁹ habet: a ſe habere exiſti⁹
mat. vel p⁹ ſuis meritis habere pu⁹
tat. vel cū iactat ſe habere q⁹ nō
habet. vel deſpectis ceteris appetit
ſingulariter videri habere q⁹ h⁹.
Vel poſt ſignificare luxuria; q⁹
p⁹ corpus exple⁹: q⁹ coponitur ex
quatu⁹ elemētis. Vel p⁹ ſignaē
longā ſuetudinē peccandi. vt p⁹
ma dies ſit mala ſuggeſtō. ſecun⁹
da maliſ ſenſus. tercia malit⁹;
op⁹. quarta mala ſuetudo. Iſta
qua bruplex ſpecies quartane. ſ. ſu⁹
perbiā diſſiculter curatur. q⁹ ſem⁹
peſt in aſcenſu. Pſ. Supbia eo⁹
rum qui te oderunt aſcendit ſem⁹
p. Hinc eſt p̄portum habuit in ce⁹
lo: ſed in tellacum increuīt q⁹ deſcen⁹
dit in terrem padiſum a ite⁹
ſic creuīt q⁹ repleuīt totū mundū.
Atia ſpēs quartane. ſ. luxuria diſſi⁹
culter curatur. q⁹ in aia a in car⁹
ne nimis radicatur. Ipsi⁹ enim ra⁹

dicat in aia a in memoria per tue
piñ meditacōem. in voluntate per
turpiū affectionē. Radicat etiam
in corpe. q⁹ ipſum totum inflam⁹
mat. Job. xx. Ig⁹mis eſt uſq; ad
oſumationē deuorans. a oia era
dicans gna virtutū. Ipsi⁹ totum
uulnerat. Eiusdem. xvi. Cōuul⁹
nerauit humbos meos. Ipsi⁹ totū
corruſpit a fedat. Jobel a Cōpu⁹
truerunt iumenta in ſtercore ſuo.
Tertia ſpēs quartane. ſ. mala ſu⁹
fuetudo diſſiculter curatur. Illud
ſignificatum eſt. Jo. xi. in lazarō
quatriduano mortuo a ſetido. Ce⁹
teros quidem mortuos dñis facilē
uſcitauit. lazarū vero q̄triduanū
cū magna diſſicultate uſcitate vo⁹
luit. ſ. cū oratione cū d amore a cū
lacrimaꝝ effuſiōe. a cū ſui turba⁹
tione. Septima ſpēs eſt ethica q̄
e radicata in mēbris q̄ humor nā
lis oſumē. a ſignat tristiciā ſue
acciā. de qua Si Chō. viij. Stul⁹
ta ſeculi ſticia morte opatur. Tal⁹
tristicia oſumē ossa: q̄ nō tñi ſūt
erſieāda: h̄ etiā incineranda. A⁹
mos. ii. Incendeāt regeſ p̄dumee
Pdumea interptat ſanginea a ſi
gnificat dyabolū q̄ ſanguinē ſitit
Eiu ſoſta ſūt vīa p̄tā q̄ in nob̄ ro⁹
bur oſumit. Sunt ḡ q̄ iſta ossa in
teḡ hñt qui de p̄tis ſuis non ote⁹
ruut. a oſtritionē fac̄ ſalibris tris⁹
ticia a p̄mam in ſalutē opat̄. Se⁹
cundū eſt tps curatiōis q̄ poi⁹
tur cū Si. Hora ſeptima a.c. Per ſe⁹
ptimā horā ſi in hilariū intelligit̄

fides trinitatis in quatuor mundi
partibus predicanda. Vel intelligi
tur timor qui est septimum donum
spiritus sancti. vel intelligitur mors. quia
hora septima sol debeat a morte
habeat et regit ad occasum. Vel secundum
Origenem. intelligitur quietes. quia septima
hore est requiescendum. Ista quatuor
est. fides. timor. memoria mortis. et
quietes ad sanitatem spiritalem mul-
tum operantur. Nam fides et timor mor-
bum peccati expellunt. De fide dicitur
Actu. xv. Si fide purificans cor
a eo. de timore dei Eccl. et Timor
domini expellit peccatum. Memoria mor-
tis preservat ab infirmitate. Eccl.
vii. In omnibus vestris tuis memorare
nouissima tua aeternitatem. Quies mentis
conseruat. Per quietem. non mentis
homo auctoritur a tumultu mundani
non et deo vivitur et in deo in gratia dei
conseruat. Unde angelus dixit artemio
Sicut saluus es fuge hores. sed ea
quiesce.

Sermo tertius eiusdem.

Et credidit ipse a domino
eius tota aeternitas. Per istam do-
mum intelligitur ecclesia militans
qui homo per fidem ambulat. homo
per spiritum. sicut dicit Chrysostomus. vi.
Fundamentum huius domus est christus. Iurta illud
Chrysostomus. viii. Fundamentum aliud ne-
mo potest ponere preter id quod possumus
est quod est christus et fides est. Ad fundamen-
tum huius domus dei angeli posuerunt

xij. lapides preciosos a apostoli. et
xij. articulos fidei. Apocalypsi. Murus ci-
uitatis huius fundamenta. xij. et in
ipsis nostrarum. xij. aporum. Aposto-
lumque post missionem spiritus sancti
per mundum dispensandi inservient
et simbolizant fidei. xij. articulo
xij. posuerunt. Primum articulum
posuit petrus. dicitur. Credo in deum pa-
tronum omnipotentem. creare. et a ter-
reno quoque deus salvare vult qui est pater.
et pater qui est omnipotens. et scit qui
sapienter sciuit creare celum et terram
dicitur autem opus: cum omnia que vult facie
re potest. qui ad operandum nullo am-
miniculo indiget. Et quod enim nullus
impedit potest. Potentia autem eius or-
dinata est. qui haec scientiam annexam sapi-
entiam. malam et iniusticiam. Si quis non
haberet potentiam sine sapientia. mul-
ta faceret crudeliter. si sine iusticia
multa faceret iniuste. Deinde autem
ne hilum potest insipienter. vel crudeliter
vel iniuste. Quoniam autem omnia possit
potentia absoluta: tamen de potentia
ordinata non posset illud quod priu-
dicaret sive sapie. sicut vere pemite
veritatem denegare. Hoc autem su-
e sapientie et veritati priuadicaret.
Quia contra veritatem suam promis-
sionis. Thymo. iij. Negare seipsum
non potest. Glosa. Qui veritas est
quid faceret si dicta sua non imple-
retur. Unde immo sicut dicit Augustinus.
Tardius sibi videtur omnem pecca-
torum veritatem impetrare: quod ab ipso
accipere. nec posset illud facere quod
priuadicaret sive misericordie. sicut

nō se p̄i uirū fidei

ab aliquo viro sc̄o grām auferre. Cū n̄ voluntatem nrām videat. & grām suā oībus offerat. multum mie sue preiudicaret. si ea; ab ali quo inuitō auferret. vt dīc Ancel mus. Cum autem deus relit q̄ hō habeat redditū inē voluntatis: si ea ab inuitō auferret: tñ nollet cū velle qd̄ vult nō velle: nec illud qd̄ preiudicaret sue iusticie. sic si saluandū dānnaret. Vnde dixit angelus q̄ gerebat psonā xp̄i ad loth. Gen. ix. Festina & saluare qd̄ nō potero facere quicq̄ dō nec i grediaris illic. Non em iuste dē dānnaret saluandum qui cū do lō dānat prescritū. Cris. Deus in uitius & cū magno dolore cōpellit p̄tōres dānnareq̄. Secundū articulū posuit ioh. euange. Et in ihesū xp̄m s̄i. eius vñ. dō. no. Cre dere enim dēmus q̄ xp̄s licet sit si lius: tñ patri est equalis & coeter nus. Jo. x. Ego & p̄i vñ sumus. sed cōtrarium videt̄. Eiū sc̄dm. ix. P̄i maior me est. Ad hoc respon det Aug⁹ ad felicia. d. Maior in nor trib⁹ modis dīc. s. etate. forma & p̄i. Etate: senior puero. forma longior puo. p̄i: fortior imbecill. Et subdit Aug⁹. Videamus utq; a liqd̄ horū accidit in filio: nec eti te minor est q̄ de principio p̄ats cōstat extitisse. Principiū nec for ma qd̄ nō est phasalind predica re q̄ deū. Nec p̄i per quā omni a nouim⁹ esse facta. Utq; dīc dō min⁹ in euāge. Ego & p̄i vñ sumus

mus. s. fīm formā dei. Et p̄i maior me est fīm formā seruū. Terciu; posuit iacob filius zelē dei. d. Qui ceptus est de spū san. na. ex ma. virgine. Per hoc q̄ dīc ceptus de spū sc̄o oīn ditur q̄ fine p̄tō non tantū fuit natus: sed etiā cept⁹. qd̄ nō est inuenire in alijs in vte ro sc̄ificatis. Nos autem in peccātis ceptim⁹ & nascim⁹. Xpus autem sine p̄tō fuit natus & con ceptus Vide illud insinuari iob iij. vbi legitur de culpa originali d. Obtenebren̄ stelle caligie ei⁹ exspectet lucē nō videat: nec ortū surgētis aurore. per stellas viri sa di. per lucē xp̄s. per aurorā beata vgo intelligit̄. Si enim culpa ori ginali fuerunt obtenebriti. qd̄ in ea cepta & nati. lucē aut̄ xp̄m nō vidit: nec in ceptū: nec in ortū. Aurora autem vbeatam virginez vidit quantū ad ceptū: sed non quantū ad ortū. Per hoc q̄ dīc natus ex maria dat intelligi q̄ il le erat ap̄s p̄em inuisibilis fāns ē nobis visibilis Veebū ei hōis ē pl̄i p̄t̄ considerari. s. put̄ ē in corde & sic ē in cognoscibile: n̄ ab ip̄o cor de. a. put̄ p̄ vocē pfertur. & sic ē au dibile. a. put̄ in carta scribit̄. & sic ē visibile. Eo s̄ mō verbū p̄uis. put̄ ē in p̄e nō cognoscibat n̄ ab ip̄o p̄e Ma. lij. Nemo nouit filiū n̄ ip̄ se p̄i dēm̄ illō verbū. Indutū ē vo ce & humana carne. Bauch. iij. P̄t̄ec i terra visus ē & cū hoībus conuersatus est. Tūc sc̄ptū fuit i

carta i in carne humana. a sic nō
tantū potuit audiū: sed etiā vi de
a tangi. Jo. viij. Quidimū oculi
līs nostris a manū nostre tracta
uerū mō de verbo vite. Quartū po
suit andre. Passus sub pon. pi. ac
Quintū autē fuit mortu⁹: tame n
de sua morte gloriose resurrexit. a
nos fili⁹ faciet resurgere. Nā assi
milatur femici. leonivel pellicano
Femix em⁹ est a uis singularis tri
centis vel quingētis annis viuēs
que in ignem a se patum sponte
se p̄iūcit a tercia die ex eius cinere
noua femix resurgit. Sic xp̄s spon
te se morti tradidit a tercia die re
nouatus surrexit. Leunculus em⁹
nascitur mortuus: sed tercia die
p̄damorem sup eū emittit. a sic
ille reuiuiscit. Sic em⁹ die tercia p̄i
damauit. d. Exurge gloria mea et
stati xp̄s resurrexit. Serpens em⁹
pullos pellicam occidit: sed pater
rostro se vulneat. a illi sanguine
asp̄si resurgunt. sic etiā xp̄s nos
a serpente infernali occisos a mor
tuos suo sanguine resuscitabit.
Quintū posuit Thomas. d. Desce
dit ad inferia. Voluit quidē dñ
dere. Primo ppter triumphū. De
hoste em⁹ tunc quis pfecte trūm
phat qn̄ nō solū eū in capovicit
sed etiā expoliat a in domo sua e
um ligat. Xps dyaboluz in cruce
vicit: sed in inferno eū spoliauit.
Colo. iii. Expolians principatus
a ptates. Scđ ppter remediū: vt
s. sacerdos patrib⁹ subueniret a eos

de limbo educet Zach. ix. Tu q̄
in sanguine testamenti tui eduxi
stivimcos tuos de lacu in quo nō
erat aqua. Tercio ppter exemplū
vt eudiamur sepe in infernū mē
te dñdere p̄s descendat ad infer
nū viuētes ac ne dñdant mortui.
Ex hoc ei eudimur illis qui sūt in
purgatorio subuenire. q̄ sit fm
greg. per orōes. elias a ieiūnia.
Sextū posuit Bartholome⁹. d. ter
cia die resurrexit a mortuis. Ante
terciā diem resurgere noluit ppter
mortis pbatione; Si. n. statim re
surrexisset videret q̄ vere mortuus
nō fuisset. sed sic in ore duoz vel
trūm stet omne verbū: ita i in tri
bas dieb⁹ possim⁹ expiri verbū
vel factū. Ultra tres dies noluit
diffire ppter aplo⁹ isolatōem.
qui remanserit in dolore. errore. a
timore: sed ipse resurgens ipsos
certificauit. a fortuit a letificauit
In tercia die voluit resurgere ppter
signacōez: vt p̄ hoc signe q̄ lux
mē mortis sue fugauit nram du
pliē mortē. Et iō fm gre. vna die
integra a duab⁹ noctib⁹ i acuit in
sepulchro. Septimū posuit phi
lipp⁹. d. Ascendit ad cē. se. ac. Al
cendit ad celos. p̄t ut ianuā ce
lestē apiret He. ix. Per ppter san
guinez introiuit ac. Scđ ut nob̄
viā oñderet a secū nos ducere Mi
ch. ii. Ascendit p andēs iter aī eos
q̄ ad vie oñtationē. transibūt po
ta a egredient̄ per eā: quo ad ia
nue aperitionē. Tertio ut apud

patrem p nobis interpellat. De
 bre ix. Introiuit in ipsum et illum
 ut apparet vultui dei p nobis
 Octauum posuit mathe. d. Inde
 venturus est indicare vi. et mort.
 Scdm gre. quatuor erunt ordinis
 indicandoz Vel ibi erunt mali et
 boni. Malorum quidam non indica-
 buntur: sed condemnabuntur. sicut i
 fideles quoꝝ facta non discutien-
 tur. de quibus si Jo. iii. Qui nō
 crediderit: iam indicatus est. Alij
 indicabuntur et condemnabuntur.
 sicut mali xpianam quoꝝ facta ex-
 minabuntur. Ma. xxv. Eserui et nō
 dedistis mihi manducare et c. Bo-
 noꝝ quidam indicabuntur et sa-
 buntur. sic boni xpiani qui cū ali-
 qn laphi fuerint: tñ de hoc satisse
 cerunt et ideo rōem reddent de om-
 nibus factis suis. Eccl. xij. Cuncta
 q̄ sunt adducet deus in indicium
 pro oī reatu. s. de oībus cogitatiōi
 bꝝ quantūcumq; sint occulte. So-
 ph. In tpe illo scrutatori ih: in
 in lucernis de oībus verbis Ma-
 xij. De oīverbō otioso et c. Nonūz
 posuit Jacobus alphri. d. Credo
 in spm sanctū. Sicut est in pīm
 et filiū: sic et in spiritū sanctū credē-
 dum est cū sit pū et filio coequalis
 et ab utroq; procedat eternaliter. p
 cedit tñ in nos quotidie spū alit.
 Sed oꝝ si eius amore recipere volu-
 mus q̄ triplicē alii amore cōtem-
 namus. s. terrenū. carnalem. et pp-
 um. Aug. Procedat spū scūs in
 mediū. et dicat amatorū suo. Via

me a nare. Volo. Contēne qdā
 q̄ terrenū. cōtempsi. Pax fecisti.
 Quid ampli? c. Contēne qdā cum q̄
 delcat. cōtempsi Pax fecisti. Quid
 ampli? c. Contēne teipsum. cōtemp-
 si. Multūz fecisti sic me inuenisti.
 Sic ire. sic amare. sic perire. est ad
 dñ puenitē deāmū posuit simō
 d. Scdm ecclām cātholica. Est autē
 scā ecclā mō i tres p̄tes diuisa. V-
 na est i mundo q̄ adhuc est in ti-
 more et expectacōe. Alij a in celoq̄
 est sine timore et expectacōe Ter-
 cia in purgatoriō q̄ medio mō se-
 hz. q̄ est in expectacōe cū gloriā
 adhuc non h̄eat. est tñ sine timo-
 re. q̄ habet libez arbitriam in bo-
 no confirmatum. Ist̄ repūtāt tres
 p̄tes que de corpe xp̄i sunt. Un-
 decimū posuit iudas th. deus. d.
 Scdm omumionē. remis. p̄tō z
 Credere enim dēmus q̄ in ecclā sic
 omunicāt bonoz. Intra ill̄ p̄s
 Particēs ego sumos in tinentiū
 tec̄. Et q̄ etiā ibi de u: et mihi
 p̄tōrum p̄ baptismū. per p̄niām
 et sacramenta. Dicit Ambrosi. q̄
 p̄tō aut donat. aut deleat. aut te-
 git. donat per grā. deleat p̄ sang-
 ne xp̄i. tegit per caritatē. de pī
 si in euange. Nō h̄ntibꝝ dñs vn-
 de redierent donauit ut q̄. d. ij
 Apo v Lawit nos a p̄tōis nūis in sā-
 guine suo. de. ij. Proū. xi. Vnūz
 sā delicta opit caritas. duodeci-
 mū posuit mathias ibi. Carnis re-
 sur. et vi. etee. amē. Credere enim
 dēmus q̄ omnes homines resurgēt. s.

mati ad mortem eternam. tunc ad vitam eternam. iō post q̄ dicit carnis ē surrectionē statū ad diā malorum subiunxit de bonis & vitam eternā. Mat. xix. Vitam eternā possidebitis. Hoc q̄ dicit vitam respicit illos q̄ sunt in purgatorio: q̄ adhuc n̄ sunt in possessione. Btū autē hinc vitam sine morte cōn̄ illos q̄ sunt in inferno. a q̄ sunt in mundo q̄ vitā hinc transitoria. Hoc q̄ dicit. possidebitis respicit illos q̄ sunt in purgatorio. eternitatē sine fine cōn̄ illos q̄ sunt in mundo. a possessione sine expectacōe trahilos q̄ sunt in purgatorio.

Dominica. xxiiij.

Sermo primus.

Imile est regnū celorum hoi regi ac. Ma. xviii. Supius interrogauit petrus ihm̄q̄tens peccabit m̄ me frater mē a ego dīcā ei. vscq̄ septies. Cui dñs. Nō dico tibivscq̄ septies: hyscq̄ septuagesies septies. a ibi poniē nūs delictus p nūo indeciato. v̄ quocies pecabit totiens ditte. Iste. n. nūs septuagesies septies poti⁹ poniē q̄ atius nūs. q̄ ab adā vscq̄ ad xp̄z fuerūt. lxxvij. gnātiōes. Sic enim xp̄s totius humām gn̄is deleuit culpas: sic a bō oēs suas dīcēre offensas. vt autē id qd̄ dñs dīxerat verbō firmare tēx̄ponēs

padolam hāc dī. Simile ē regnū ac In hoc euang. describit persona regis a psone seruoz. Per rege; istū intelligit de⁹ qui triplicē describit. Primo q̄ district⁹ sit in tōe exigēda. qd̄ nō tur cū dī. qui rotu it rō em ponere cū seruis suis. q̄ illo cū rē. Sic m̄ remi-licet bō per se peccet tū p se a p̄tō resurgere nō v̄. Jussit q̄ dñs venundai seip̄su v̄pōrē. filios & oīa q̄ h̄. a redēdere. Per ista q̄tuor q̄ iussit dñs venudari intelligunt q̄tuor q̄ bō h̄. e p̄tō; qd̄dam qd̄ est ipse. s. corp⁹. a aīam. qd̄dā qd̄ ē. q. ipse. s. v̄rōrē. qd̄dā qd̄ ē ab ipso. s. filios. qd̄dā qd̄ est ex ipso. s. res t̄pales. Sunt ḡ qui male regunt seip̄os. s. corp⁹ & aīam. tales venundant. ḡ dīmo demonū mācipānt. Hō. n. ex merito peccati efficiēt seruus dyaboli. Jo. liij. Ois qui facit p̄tū: seru⁹ est peccati. Alij sunt q̄ v̄rōres suis nimis voluptuose diligunt & libi dñm tanq̄ equ⁹ a mulūs seruūt. Isti cū v̄rōribus venundant & cū eis dīmo demonū subiūciuntur. Alij sunt q̄ filios suis inordinate diligunt. exerētes rapinas & v̄hiās vt eis dītare possint. Isti cū filijs vendunt & seruituti demonū cum eis tradunt. Alij sunt q̄ bō t̄palia auate retinēt. a vane expendunt. Isti vendunt cū oībus q̄ h̄. q̄ p̄tāti demonū tradunt: eo q̄ bō t̄palia pauperib⁹ nō v̄cauerūt: s̄ aut auate retinuerunt. aut in vā mitatibus expenderunt. Secundo